

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

17. maj 2017

Besvarelse af spørgsmål 66 ad L 121 stillet af udvalget den 14. marts 2017 efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I lovforslagets § 1, nr. 71, lægges op til, at statslige myndigheders ret til at fremsætte indsigelse med vetovirkning mod et forslag til lokalplan ud fra de særlige hensyn myndigheden varetager, begrænses til, at ministeren kan fremsætte sådanne indsigelse mod forhold, der er af væsentlig national interesse.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Ministeren bedes redegøre for omfanget og karakteren af sådanne indsigelser efter den nugældende lovgivning, give karakteristiske eksempler på resultater af forhandlinger på baggrund af sådanne indsigelser samt redegøre for, om der med den foreslåede ændring kan forventes at ske forringelse af varetagelse af den del af den danske kulturarv, der består af hensyn til kirkernes omgivelser.

Svar:

Efter gældende regler i planloven fremsætter de statslige myndigheder selv indsigelse over for lokalplanforslag, når disse indeholder elementer, der bryder med de særlige hensyn, som de statslige myndigheder varetager.

Når en statslig myndighed i dag bliver opmærksom på, at et forslag til en lokalplan indeholder elementer, der bryder med de særlige hensyn, som den statslige myndighed varetager, kan myndigheden således fremsætte indsigelse mod forslaget. En sådan indsigelse betyder, at lokalplanforslaget ikke kan vedtages, før indsigelsen er frafaldet. En indsigelse efterfølges normalt af dialog med kommunen om at finde en løsning, eventuelt ved at tilpasse lokalplanen så indsigelsen kan frafalde, og lokalplanen vedtages.

Der kan eksempelvis være tale om, at en stiftsøvrighed fremsætter indsigelse mod et forslag til lokalplan, der placerer vindmøller på en måde, der bryder med hensynet til indsyn til og udsyn fra en kirke. Det kan også være Vejdirektoratet, der fremsætter indsigelse mod et lokalplanforslag, som omfatter statslige vejarealreservationer, hvor lokalplanforslagets be-

stemmelser for skiltning og belysning er i strid med trafiksikkerheden, eller Forsvarsministeriet Ejendomsstyrelse der fremsætter indsigelse mod et lokalplanforslag, der giver mulighed for at placere boliger inden for støjkonsekvenszonen ved et af Forsvarets skyde- og øvelsesterræner.

Erhvervsministeriet orienteres ikke automatisk om ministeriernes indsigelser mod forslag til lokalplaner og har derfor ikke samlet en opgørelse over ministeriernes indsigelser.

Udfaldet af dialogen mellem kommunen og den pågældende statslige myndighed kan som nævnt være, at man i fællesskab finder en løsning, som imødekommer både kommunens ønsker og den statslige myndigheds særlige hensyn, hvorved indsigelsen frafalder. Hvis parterne ikke kan nå til enighed, kan sagen indbringes for erhvervsministeren, der i så fald træffer afgørelse.

Af lovforslagets bemærkninger til § 29, stk. 3, fremgår det, at statslige myndigheders adgang til at fremsætte indsigelse mod lokalplaner, ud fra de særlige hensyn de varetager, fastholdes som hidtil, dog med den tilføjelse, at det som udgangspunkt er den pågældende minister, der kan fremsætte den.

Regeringen og forligsparterne har dog fundet frem til, at der bør gives mulighed for, at stiftsøvrigheden også fremover altid kan fremsætte indsigelse mod et lokalplanforslag uden at dette skal gå via kirkeministeren.

Jeg agter derfor at fremsætte et ændringsforslag til lovforslag L 121, hvorefter retten til at fremsætte indsigelse mod forslag til lokalplaner også skal gælde for stiftsøvrighederne ud fra de særlige hensyn som de varetager. Baggrunden for ændringen er at afspejle den særlige rolle som kirken har i det danske samfund og sikre, at den kommunale planlægning tager hensyn til kirkerne som del af den danske kulturarv.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen